

GAZETTE VAN ISEGHEM

INSCHRIJVINGSPRIJS

Voor een jaar	3,25
Voor 6 maanden	1,75
Voor 3 maanden	1,00

Voorop te betalen.

Men schrijft in bij den

Drukker-Uitgever

J. De Busschere-Bonte

Opvolger van J. DOOMS

Roussellarestraat,

in alle Postkantoren.

Verschijnende

Elken Zaterdag.

GODSDIENST, MOEDERTAAL, VADERLAND.

BEKENDMAKINGEN :

0,15 c. den regel.

Rechterlijke aankondigingen 0,50 c

Aanbevelingen 0,25 c. id.

Een uittreksel der Affichen bij den drukker van dit blad gedrukt, wordt onvergeld tweemaal in de Gazette overgenomen.

Sociale werking.

Zijn de mannen der leidende klas **verplicht** mée te doen aan sociale actie? Kortaf luidt het antwoord: « zeker ».

Inderdaad volgens het gebod der liefde, waar de zaligmaker zooveel nadruk op lei, zijn we verplicht den evennaaste goed te doen, hem in tijd van nood bij te staan. Aan dat gebod ontleent de kerk hare voorschriften over de christelijke aalmoes: als **plicht** moet het den christen gelden van zijn *overvloed* mée te deelen aan **noodlijdenden**; die plicht wordt strenger naarmate de gever **lichter** missen kan, en de geholpe **dringender** nood gevoeld. In die wet der aalmoes, aldus bondig weergegeven, welke de H. Kerk door al de eeuwen heen handhaafde, ligt in hare kiem besloten de volledige oplossing van het sociale vraagstuk.

Doch werd die aalmoes tot heden niet te eenzijdig opgevat, te eng omschreven te sluitend beperkt tot hulp op stoffelijk gebied; in een woord werd ze niet te zeer **«verstoffelijkt»**, om niet te zeggen «gematerialiseerd».

Mochten de rijken eindelijk eens klaar inzien dat de minderen in onze moderne maatschappij verpletterd liggen onder andere noodwendigheden nog dan behoefte aan eten en drank; « dat de mensch niet leeft van brood, maar van alle woord ontvloten aan den mond Gods » dat de overvloedige bedeeiden aan God strenge rekenschap verschuldigd zijn zoowel van **tijd** en **talent** als van **geld** en **goed**; dat dus de sociale werking, waardoor we vrijen tijd en talent gedeeltelijk gunnen aan zedelijke opbeuring, godsdienstig onderwijs, sociale opleiding van het volk op hun geweten drukt effenaf als een **plicht**, waarvan ernstige redenen alleen hen vermogen te ontslaan.

Hoef ik nu te bewijzen dat onze werklieden op heiden wezenlijk, op geestelijk en zedelijk gebied, in **nood** verkeerden?

Het kind groeit in 't wild op, 't huis doorgaans volkomen gemis aan opvoeding, soms al besmetting van ondeugd en bederf; in de werkplaats en op straat zuigt het kind bederf in door al zijne zintuigen.

Nog heviger word de zedelijkheid der volwassenen aangevochten; ontevreden over zijn lot, soms ten onrechte, vaak gegreund, vervloekt hij God en maatschappij; verschalkt door den bekoorlijken schijn der socialistische leer of door hun geweldige propaganda overrompeld, werkt hij verbitterd mée aan het omkantelen der bestaande orde; te diep in ellende verzonden om in de spaarzaamheid een hoopgevend reddingsmiddel te durven begroeten, verkrist hij weldra verslaafd aan den drank en valt ten prooi aan bederf en zonde. En wie al die verlokels van het kwaad van zich afwerde, blijft, ondanks reinheid van zeden en stalen wilskracht, in armoede steken en voortkwijnen: hoe zou hij zich immers uit de armoede loswikkelen en opwerken, zoo hem eerst geen hooger staande de hand toereikt?

Met een enkel woord, dat voor christenen alle verder betoog vervangt: de zielen loopen gevaar!

Wie zal nu het arme volk uit die stoffelijke en zedelijke ellende helpen oprichten?

De taak berust vooreerst op de priesters. En niemand voorwaar zal beweren dat ze in België aan dien plicht te kort bleven. Wie bewoert niet liever de edelmoedigheid, waarmede ze zich aan de vernieuwde toestanden aanpasten, ontelbare sociale werken tot stand riepen en tot hooger bloei opdreven? Eilaas! Ze bezwijken onder den lasten, overweldigd, zien naar helpers uit.

Daarbij ongelooflijk zwaar valt het hun de werklieden met de meerdere klas te verzoenen, zoolang deze aan eigen genot geld en tijd vergoien, waarop gene recht op hadden.

Uitgemaakte zaak schijnt het dus dat de rijken, en welhebbende, noodzakelijk moeten bijspringen. In wat vorm nu behooren zij dat te doen?

Eerst zullen ze iets van hun te veel aan fortuin voor de sociale werken over hebben. Veel geld is er immers noodig om die werken in 't leven te roepen en ze te doen voort bloeien patronaten godsdienstige of sociale propaganda spaarkassen, enz. Al die inrichtingen benevens andere rekenen op de toelage der liefdadigheid.

Daarbij mogen het de rijken toch volstrekt niet laten. De sociale werken eischen meer dan geldelijk voorschot; de medewerking, opoffering is er noodig. Zij moeten een deel van hun tijd besteden aan persoonlijk en wat grondiger studeeren van het maatschappelijk vraagstuk aan praktische geleidelijke kennismaking met

de sociale toestanden; vervolgens aan de lagere klas dienst bewijzen.

En hier ligt een breed arbeidsveld voor hen open, waar iedereen werk vindt naar eigen goesting en aanleg: de patronaten, in avondscholen voor volwassenen; in catechismuslessen voor rondloopers en schippers kinderen; aan sociale opleiding of zedelijke verheffing voor volwassenen; aan stichting en uitbreiding van syndikaten; aan het bouwen van werkmanswoningen, aan het bezoek van zieken en armen, aan de bescherming der jonge dochters of aan het werk der christene moeders; werken, die alle reeds bestaan op belgischen bodem.

3^e Eindelijk moet ook het talent der hogere standen de minderen ten goede komen. De advocaat schenke soms inlichtingen of pleitte kosteloos; de geneesheer legge gratis bezoeken af; de patroon sta zijne werklieden ten dienste door vaderlijke raadgeving; wie beschikt over wel besneden pen of klaar en vlammen schichtend woord geve beide ten beste in volksgazetten of conferentien.

Al die bijdragen, welke samengevloeid de sociale werking uitmaken, mogen tevens gelden voor heel wat, en voor bijna niemendal: voor heel wat, wijl uit die persoonlijke offers door duizenden aangeboden, de heerlijke sociale actie uitbloeit, voor haast niemendal, zoo men op het offer let, het geringe offer dat van iederen deelnemer gevraagd wordt. Mag er zelfs wel spraak zijn van offer, van eigenlijk verlies van tijd en geld? Ik zoo denken van neen. De ondervinding leert immers dat de kleine aalmoes al gauw ruimschoots hare vergelding vindt in het warme belang door de deelnemers voor hun werk gekoesterd, in den zegen die het over hen neerhaalt. Dat werk verhoedt de jeugd voor zwakheden en val, voert ze onbemerkt op tot een hoogedel en vruchtbaar leven. « God, de armen, en een bibliotheekskes » zoo schreef een sociale werker: » wie die leuze tot de zijne maakt is gered. »

We besluiten:

De volksklas bevindt zich in werkelijken nood zoo op geestelijk als op zedelijk gebied. De zielen loopen er groot gevaar.

De medewerking van den rijke waardoor hij gedeeltelijk fortuin, tijd, talent ten dienste stelt zijner arme broeders, dringt zich op als volkomen onmisbaar.

Die medewerking eischt wat zelfopoffering, opoffering toch weer dadelijk vergoed door den zegen die ze uitlokt, door de zoete voldoening waarmede ze het hart verkrikt.

Plicht is het dus, niet louter liefhebberij of edel tijverdrijf voor personen uit den hooger stand, onder leiding hunner geestelijke overheid, het hunne bij te dragen tot den bloei der sociale actie.

Mogen dan menige jongelingen hun levenskrachten thans aan 't verkristen of vernielen huleven aan 't verknoeien of bederven, wier plots verdwijnen niet de minste leemte zou achterlaten, wier dood geen enkel goed werk, misschien veel kwaad zou doen wegsterven — uit dien doodslap wakker schieten en beslist uitroepen: « Heer, aan uw bevel, door mijn geweten uitgesproken, geef ik eindelijk gehoor; voortaan volg ik mijne edele roeping. »

« Voorwaar, voorwaar ik zeg het u: al wat ge gedaan hebt aan den geringste onder de mijnen, hebt ge aan mij gedaan! »

A. M.

Huishoudscholen.

Sedert eenige jaren worden op vele plaatsen leergangen van huishoudkunde gegeven, die voor doel hebben de jonge dochters het huishouden of *menagieuerik* te leeren, 't is te zeggen al hetgeen zij moeten weten en kunnen om met kennis en goed beleid een huishouden te bestieren.

En dit is eene kunst waaraan ongelukkiglijk al te weinig belang wordt gehecht.

Vele ouders, bijzonderlijk onder de werkende klas, zijn hoegenaamd niet bekommerd om hunne dochters tot verstandige en bekwaame huismoeders op te leiden. Nauwelijks hebben zij de school verlaten, of men is bezorgd om hen eenen stiel te leeren, bijzonderlijk dezen waarmede zij eerst en meest geld kunnen verdienen. Eens de keus gedaan, zonder te onderzoeken als het meisje daartoe de noodige gezondheid en den geschikten aanleg bezit, wordt het aan 't werk gesteld. Het leert houthouwen stekken, borstels trekken, kant- of borduurwerk maken, van den maandag tot den zaterdag, jaar uit, jaar in.

Van huiswerk leeren, aankopen doen is er geen sprake. De zondagen, feest- en verletdagen mag de dochter haar verzet nemen; zij werkt geheele weken en het is niet te veel dat men haar nu en dan eene uitspanning gunne. Dat is zeer juist, den boog kan niet altijd gespannen zijn, en in 't algemeen zijn onze meisjes neerstig aan 't werk en wakker om zich in hun ambacht te volmaken.

Intusschen zijn de huwelijksjaren gekomen; zij krijgen *kennis* en op zekeren dag verlaten zij het ouderlijk huis om zelf eene familie te stichten, geheel onwetende van de kennissen die er vereischt zijn om eene *goede* huisvrouw te worden.

Wat volgt daaruit? De jonge vrouw moet de noodige aankopen doen voor haar huishouden, en zij kent de waarde niet van hetgeen zij noodig heeft. Zij kan geene rekening maken en verteert te veel geld voor onnuttige dingen. Zoo moeten er dan natuurlijk beparingen gedaan worden voor het onontbeerlijke, tot groot nadeel van de gezondheid en het welzijn des huisgezins.

Zij weet niet wat er voor eene maaltijd noodig is, zij heeft niet geleerd hoe men de groensels reinigt, hoe zij moeten gekookt of gestoofd zijn, en daardoor zijn de spijsen niet smakelijk bereid; nooit zal zij een goed bezorgd gerecht kunnen opdienen.

De slecht bereide spijsen brengen slechte spijsvertering mede en werken nadeelig op de gezondheid. Slecht gevoed zijnde, zoekt de man versterking in den bedriegelijken drank, de vrouw verkrijkt.

De jonge vrouw kan dikwijls noch stoppen noch naaien; de kleederen zijn niet hersteld op bekwaamen tijd en moeder gedurig vernieuwd worden. Met het linnen is het niet beter gelegen, de vrouw kan dikwijls niet behoorlijk wasschen en strijken; alles ziet er slordig en vuil uit, en de man, verdrietig en misnoegd omdat alles zoo onzindelijk is, en niettegenstaande zijne hooge daguur er altijd te kort is in huis, gaat elders zijn vermaak zoeken.

Is de man niet gelukkig, de vrouw ook klaagt, niet zonder reden, over den last van het huishouden. De kinders laten haar noch dag noch nacht rust; ten gevolge harer onervarenheid en het gemis aan goeden oppas, zijn zij aan alle slach van kinderziekten onderhevig. Zoo verduubbelen de kosten van het huishouden, de moeder is uitgeput, en zoo vervallen vele familiën in armoede en gebrek bij gemis aan eene goede opleiding der vrouw.

Het is dus van het grootste belang dat de dochters van jongs af zich in de huishoudkunde oefenen. Tot voor eenige jaren bestonden slechts weinig huishoudscholen, en de meisjes hadden geene gelegenheid zich buiten den huize daarin te onderrichten.

Om daarin te voorzien heeft de regeering tijdelijke menagiescholen ingericht die nu hier, dan daar gehouden worden.

Jammer is het dat die leergangen niet talrijker bijgewoond worden. Sommige menschen beelden zich in dat die scholen enkel dienstig zijn voor de meisjes die zich als dienstboden in de rijke huizen willen verhuuren, na het bekomen van hun diploma. Dit is eene grove dwaling. Het hoofddoel der huishoudscholen is aan de dochters der werkende klas de gelegenheid te geven de noodige kennissen aan te leeren om hun eigen huishouden op eene bekwaame manier te bestieren.

De jonge meisjes krijgen les in het koken, zij leeren welke spijsen het meest voedzaam zijn en de prijzen der maaltijden berekenen.

Zij leeren wasschen, strijken, de bedden en kamers opschikken, de meubels reinigen en onderhouden.

Zij krijgen les in stoppen, naaien en kleederen vernaken.

Men leert haar de beginselen der gezondheidsleer en zegt hoe zij in ziekte of ongevallen de eerste zorgen moet toedienen.

Hun wordt ook getoond hoe noodig het is rekening te houden met de uitgaven, om ze naar de inkomsten van het huishouden te regelen.

En zoo krijgen de meisjes een klaar gedacht van de noodwendigheden van een huisgezin, en leeren de plichten kennen die zij later te vervullen hebben.

Na het verlaten der school moet de moeder hare dochter in de gelegenheid stellen hare bekwaamheid te oefenen en te ontwikkelen en haar nu en dan, zoo niet standvastig, het huiswerk laten verrichten.

De vrouwen der burgerij en der begooede standen hechten er in 't algemeen prijs aan dat hunne dochters in het huishouden onderwezen worden. Zij moeten ze ook op de hoogte

stellen van den handel en het boekhouden, daarvan hangt dikwijls hun goed bestaan en welvaart af in het latere leven.

In de groote kostscholen van ons land wordt de huishoudkunde van langs om meer in eere gehouden; in de laatste jaren werden er bijna overal bijzondere leergangen in dit vak gegeven. Met genoegen stippen wij hier aan, dat het gesticht de Pélichy te Isegheem hierin niet ten achteren bleef.

De noodzakelijkheid der huishoudscholen is dus volop bewezen en wordt door de leiders der vrouwenbonden warm voorgestaan. Voorzeker zal de christen vrouwenbond van Isegheem deze gedachten van langs om meer verspreiden en alzoo medewerken aan het heil en voorspoed van ons volk.

Vlaamsch Isegheem.

Zou Isegheem anders kunnen zijn dan Vlaamsch? Neen; maar dit vlaamsch zijn lag zeer diep, en er lag een harde korst boven. Legt me dat nu weer bloot! Overal begon men den 11^e Juli te vieren; hier wapperden vlaggen, sloegen in de wind, 't was alles.

Zie dat is nu plots veranderd! En, 't we moeten 't zeggen tot eer van de inrichters en niet minder van ons volk: ons feest van 14^{den} Juli is wel geslaagd, wie niet tevreden is geweest over die eerste openbare betooging moet een vieze maat zijn.

Eerw. Heer Barbe, leeraar te Roussellare leerde ons van af den predikstoel hoe de H. Kerk de vaderlandsliefde als een deugd beschouwt en door hare kinderen beoefenen doet. Hij leerde ons wat de vaderlandsliefde is, op welken grond ze steunt; hij voerde allen mée wanneer hij ons allen opriep getrouw te blijven aan God, dapperons te weren voor ons volk, voor de taal en de roem van ons vlaamsche volk, te eerbiedigen en te verdedigen door alles het levensorgaan onzer maatschappij: het huisgezin.

Wat een volk in de kerk! Wat deed het goed aan het hert, wat een preuscheid gevoelden we daar binnen ons, wanneer al die hoofden bogen aan de Consecratie, wanneer jongelieden en mannen het hoofd bogen, als de vlammingen in 1302 te Kortrijk, om den zegen af te smeeken van den almachtige, die onze vaders den zege verleende te Groeninghe; die ook thans ons den triomf zal schenken in den nieuweren strijd voor 't eigen bestaan, voor de grootheid, de stoffelijke en zedelijke welvaart van ons dierbaar Vlaamsche volk. Ik hoorde in de verte, dacht het me de zegetonen der bazuinen: en daar plots onder de hooge gewelvenschetterden opnieuw bazuinen een eeregroot aan den God die nog onze vlaamsche heirbenden zegenen zal.

De zon brandde haar geweldigste stralen in onzen rug, op ons hoofd. En we gingen er door! De banieren en vlaggen gloeiden hun rijke verve en tinten in 't zonnespel; de heerlijke liederen klonken over straat en markt. En de stoet maakte indruk, men zag het, men gevoelde 't.

In het Gildenhuis hoorden we het warme woord van den Heer advocaat De Groeve van Brugge. Hij sprak ons over de betekenis van den Groeningheslag; we gingen met hem mée ons vlaanderen beschouwen en bewonderen; dat eenig land, zoo klein zoo vernepen; en toch het schoonste van West-Europa. De oorzaken gingen mee van die grootheid. Liefde voor God en Godsdienst, Vrijheidsliefde, Vaderlandsliefde ons volk was groot, — het herwordt groot! door handel en nijverheid, door kunst en ontwikkeling, en blijft het katholieke land van de wereld.

De Heer J. Van Haverbeke voorzitter van 't Christen Vlaamsch Verbond bedankte in gloedvolle woorden, namens de heele vergadering, spreker om zijne diep roerende rede.

« De Leeuwen dansten » door de zaal, voor de vergadering uitte ging. De dag was goed, meer had niemand durven verhoppen. 's Avonds zou het even goed gaan, en 't was zoo. 't Brobbelde van 't volk op de markt, van geestdriftig, zingend volk, jong volk en gedaagde lien, allen verheugd dat ze nu toch hun gevoelens mochten uitzingen. De Jonge Wacht had er voor gezorgd liederen uit te deelen en in een wrong zong eenieder mée, — 't ging er zoo goed den avond door! 't was een echt wonder, de zangers zaten met een zwaai onder den stok van onzen knappen bestuurder van 't muziek der Congregatie. 't Liep van een leien dakje! Dat belooft voor 't aanstaande jaar.

't Is een eerste stap geweest, maar 't was een groote; en de tweede stap zal nog grooter zijn.

Vlaamsch Isegheem boven.

Provintiale Raad van West-Vlaanderen.

Zitting van 11 Juli 1912.

Toelage van 10.000 fr. gestemd ten voordeele der Katholieke Hoogeschool van Leuven.

Wensch gestemd ter vervlaamsching der Staatshoogeschool van Gent.

Eenige leden hadden voorgesteld eene toelage van 15.000 fr. op het budget van uitgaven in te schrijven ten voordeele der Hoogeschool van Leuven.

De 1^e commissie stelt 10.000 fr. voor hetgeen waarover de raad te beslissen had.

M. Biebuyck, advocaat te Ieperen, ver- slaggever, verdedigt het voorstel der com- missie: vele leerlieden uit West-Vlaanderen ontvangen hun hooger onderwijs in de Uni- versiteit van Leuven, die aldus onschatbare diensten bewijst aan onze provincie; wij hebben er alle belang bij dit hooger onder- wijs uit te breiden.

M. Doktor Delaey, Heyst. Het dient aan- gestipt, hoezeer de lessen te Leuven in de vlaamsche taal gegeven, van langs om meer worden bijgewoond. Ik verdedig de toelage door de commissie voorgesteld, om de deug- delijkheid van het onderwijs te Leuven ge- geven en met het vertrouwen er van langs om meer de taalgelijkheid te zien eerbiedigen.

M. Carlier, nijveraar Rousselare. De 1^e commissie stelt voor eenetoeelage van 10.000 fr. te verleen aan de hoogeschool van Leuven. Het voorstel van eenige leden uitgaande, bedroeg 15.000 fr. en ik heb niet gearzeld dit voorgesteld te tekenen, om twee redenen:

Ten eersten, om de vrijheid in zake on- derwijs te huldigen, en ten tweede, om hulde te bewijzen aan het katholiek onderwijs, wiens voordeelen ik ten hoogstens waardeer.

Ingezien ik denk dat de groote meerder- heid zich zal aansluiten aan het voorstel der commissie, sluit ik mij ook aan bij dit voorstel.

Maar, huldigen wij, door deze stemming, de *vrijheid* in zake onderwijs, met dezelfde overtuiging verdedigen wij de *gelijkheid*. Daarom, stellen wij, samen met eenige collegas, aan den Raad eenen wensch voor aan de Regeering betreffende het onderwijs der Gentsche Staatshoogeschool.

Op verzoek van onzen achtbaren Voor- zitter heb ik, korthedshalve, dien wensch bij de bespreking der gevraagde toelage gevoegd.

De wensch luidt als volgt:

« De Provincieraad van West-Vlaanderen, « overwegende dat het vlaamsche volk het « recht heeft een hooger onderwijs in zijne « taal te ontvangen;

« Overwegende dat het, met het oog op « zijne geestelijke en stoffelijke ontwikkeling, « er groot belang bij heeft, *zoo spoedig mogelijk*, dit recht te bekomen.

« Overwegende dat, zoo wel uit hoofde « der rechtsgeleerdheid, tusschen beide onze « nationale talen talen als om reden der « uitvoerbaarheid, dit recht niet beter kan « worden vastgesteld *dan door de traps- wijze vervlaamsching der bestaande « Gentsche Hoogeschool*;

« Drukt den wensch uit, dat de Regeering « zich zoude verstaan met de vertegenwoor- « digers van het vlaamsche land, om binnen « den kortst mogelijke tijd, aan den eisch « van het vlaamsche volk voldoening te geven.

Die wensch moogt gij gerust aannemen, omdat hij voor den zin en de uitdrukking volstrekt overeenstemt met de verklaring gedaan aan de rechterzijde, door onzen eersten minister den Heer Baron de Broqueville.

Die verklaring luidt als volgt:

« Op het gebied der talen zal de wetge- « ving een *besluit moeten nemen* om aan « de vlaamsche jeugd een *uistekend* hooger « onderwijs te verschaffen.

« De Regeering mag voor geene uitgaven « deelen, om aan het hooger onderwijs in « *onze moedertaal*, zijn *volle recht*, zijn volle « waarde, en zijn volle ontlukken te ver- « schaffen.

« Ik heb altijd beweerd en voorgestaan « dat de goede verstandhouding tusschen « onze twee stammen, gebouwd moet zijn « op de erkenning van alle billijke belangen. « Dit is voor het vlaamsche volk een onbe- « twistbaar en heilig recht ».

Ziedaar de verklaring van onzen eersten minister aan de Rechterzijde.

M. de Broqueville stelt dus vast: Het on- betwistbaar recht voor de vlamingen op hooger vlaamsch onderwijs.

Hij stelt vast, dat de erkenning van dit recht noodig is voor de goede verstandhouding der twee stammen in België.

Door trapsgewijze vervlaamsching, ver- staan wij: Zonder krenking der verworven rechten binst het overgangstijperk.

Dien wensch hebben wij Zondag laatst medegedeeld aan M. Poulet, Minister van Onderwijs en Schoone Kunsten. Hij keurde hem *ten volle goed*. Die zelfde goedkeuring verzoeken wij van onze achtbare collegas van den Provintialen Raad, in overeenstem- ming met de verbintenis, door AL de volks- vertegenwoordigers en senatoren van West- Vlaanderen, binst den latsten kiesstrijd aangenomen.

Vandaag 11 Juli is het hooggetijde in Vlaanderland. Wij viëren ook de 100^e ver- jaring van den onsterflijken Conscience die, in den « Leeuw van Vlaanderen », het edele vlaamsche volk en zijne leiders Breydel en De Coninck, in den glansrijken luister van hunne heldhaftigheid, heeft doen verrijzen!

Van uit het brons dat, op de groote Markt van Brugge, hen vereeuwigd, roepen zij ons toe: Wij hebben goed en bloed veil gehad voor de vrijmaking van het vlaamsche volk. — Hoog de harten! Aan u de zorg zijner verstandelijke en zedelijke ontwikkeling!

Het *voorstel* eener toelage van 10.000 fr. ten voordeele der hoogeschool van Leuven en de *wensch* aan de Regeering tot het vervlaamschen der Staatshoogeschool van Gent, werden *beiden*, met de uitbundigste toejuichingen door den Provincialen Raad onthaald en *eenparig* gestemd tegen 3 stem- men (M.M. Jean, Liebaert en Van Iseghem, Oostende) Rechter tegen Linkerzijde.

Oost-Roosebeke

heeft zondag plechtig den Guldensporenslag herdacht. Ten 9 1/2 ure trokken al de maatschappijen in stoet met hunne vlaggen kerkwaarts. In de plechtige hoogmis hield de E. H. onderpastoor Depoorter een treffend gelegenheids sermoen over de vaderlandsliefde. Na de hoogmis door 300 mannen, vrouwen en kinderen in gregoriaanschen zang gezongen werd een vaderlandsch gebed meesterlijk uitgevoerd, onder 't bestuur van M. Cosyn.

Om 4 1/2 ure namiddag werd het stuk « Philippine van Vlaanderen » in open lucht opgevoerd voor eene talrijke menigte. Iedereen was het eens om de spelers geluk te wenschen voor deze schoone vertooning.

Van 9 1/2 ure 's avonds tot 12 ure gaven de 250 zangers van den Liederenavond twintig van de keurigste vlaamsche liederen te hooren op een reusachtig verhoog gansch verlicht met electrieke en venitiaansche lampen op de Markplaats getimmerd.

Om 12 ure sloot den liederenavond met « Zij zullen hem niet temmen, den fieren Vlaamschen Leeuw » gezongen door gansch de menigte terwijl de klokken luiden en de kanons bulderden. De leden van 't feest- comiteit hadden intusschen op 't verhoog plaats genomen en na de laatste toonen be- dankte de heer voorzitter doctor Opsomer al deze die de feesten hadden helpen opluisteren.

Feestviering te Thielt.

Thielt bereidt zich nu, op zijne beurt, met pracht de heerlijke zegepraal van 2 Juni te viëren. Deze feestdag, op zondag 23 Juli ge- steld is zal bijgewoond worden door den door- luchtigen Staatsminister en volksvertegen- woordiger van Thielt, M. Beernaert, en door den opperminister, M. de Broqueville.

Nevens vele kleinere feestelijkheden, bevat het Thieltsche feest drie buitengewone pracht- nummers:

De zegekantate: muziek van den gunstig gekenden componist Valkenare van Thorhout, echt Vlaamsch krachtig muziek, levendig, op- heffend; op woorden van E. H. Blondeel uit 't college; uitgevoerd door 4 à 500 stemmen, gesteund door sterk orkest, onder leiding van den componist.

Het bejaardspel: De wereld beroemde beiaardier Jef Denyn van Mechelen komt den Thieltschen ouden Beiaard bespelen, die voor een der beste van ons land aanzien wordt.

Het muziekconcert, door een korps van 260 mannen, uit Thielt, Rousselare, Poperinghe en Passchendale, onder leiding van M. Matthys.

Het programma is vastgesteld als volgt:

1. De *Brabançonne*, van Campenhoudt;
2. *Franz-Schollaert's march*, met klaroe- nen, van Fr. De Coninck;
3. Openingsstuk uit het opera « *Le domino noir* », van Auber;
4. *Nieuw leven*, Groote Wals, van Chabas;
5. *Hulde aan België*, Polka met zang, van Allier.

Woorden van den zang:

- Hoerah voor België, land van heil en vrede!
Heer, hoor ons beide, spaar ons Vaderland!
6. *De vlaamsche Leeuw*, van Miry.

De gilden, die hunne deelneming reeds ingezonden hebben, kondigen aan dat zij met een groot getal leden naar Thielt komen. Dit is waarlijk verheugend. Er zal veel volk zijn in de betooging, daar is geen twijfel meer aan. Het Komiteit verzoekt echter beleefd, en toch dringend, dat iedere gilde zijne vlagge zou willen medebrengen. Niets verheft meer eenen stoet, dan het blijde wapperen van al de kleu- rige vlaggen onzer gilden. Ook veel jonge wachten zullen met ons komen viëren. Dit is het leven en de geestdrift van onze betooging.

Er wordt gezorgd voor bijzondere treins en trams. Later wordt er meegedeeld water in dit opzicht werd bekomen. Maar iedereen mag gerust zijn, dat hij gemakkelijk 's avonds naar huis zal kunnen terugkeeren. Men zegt dat sommige gemeenten nog aarzelen aan de ves- ten deel te nemen, om reden van de aansluiting der tgeins en trams voor 's middags en 's avonds. Als zij deswege moeilijkheden hebben, zij worden verzocht daarover te schrijven naar de Feestcommissie, die voor alles zal zorgen.

De katholieken van binnen en buiten het arrondissement Thielt, zullen eens te meer op heerlijke wijze hulde brengen aan onze voor- mannen, en vooral aan onzen eersten minister baron de Broqueville, en aan onzen staatsmi- nister Mijneer Beernaert.

TREURIG.

Eene rijke dame plaatste de volgende aan- kondiging in de dagbladen: « Gevraagd een goed gezin op middelbaren leeftijd, **zonder kinderen** als huis bewaarders. »

Er bood zich een gezin aan; de inlichtingen waren goed, het werd aangenomen.

Maar die menschen hadden de waarheid verzwegen. Dat was niet te verdedigen maar te verklaren: al heeft men een kind, er moet gewoon en geëten worden. En zoo kwamen die vader en die moeder er toe te verzwijgen dat zij een klein meisje hadden. Alsof het een misdrijf was!

En de ouders trokken in de woning der rijke dame binnen en deden hun meisje ergens in de kost. Mevrouw kon immers geen kinderen zien, waarschijnlijk omdat zij er zelf geen gewild had.

Dat ging zoo gedurende eenige jaren. Het kind kwam nooit bij de ouders 't huis. Soms gingen zij hunne kleine opzoeken, als er tijd en gelegenheid was maar in de ouder- lijke woon mocht het nooit komen.

Toen kwam de dag der eerste Communie. Een familie feest. De ouders gaven aan de Mevrouw voorwendsels om 's morgens af- wezig te zijn en gingen met hun kind naar de kerk.

Er wierd in het kosthuis van het kind feestelijk ontbijt gegeven. En toen de vader afscheid moest nemen en de tranen in de oogen van het meisje zag, wierd het hem te sterk.

« Gij zult heden met ons mede eten, zeide hij... » En het kind werd binnen gesmokkeld moeder zorgde voor een feestmaal en toen men bezig was, kwam Mevrouw zelf binnen.

En toen? toen gebeurde het afschuwe- lijke. Mevrouw verdween.

Een kwartier later kwam er een livrei- bediende zeggen dat de menschen, die een kind durfden bezitten, in een deftig huis geen huisbewaarders konden zijn; ze moesten de deur uit.

Dat is gebeurd over eenigen tijd, om wille van een kind.

Treurig, als men er aan denkt, dat Christus wilde dat de kleinen tot Hem kwamen, en dat de Engelen voor het aangezicht van zijn Vader staan.

PIERRE L'ERMITE.

Eene wondere avontuur

Eene vondeling vindt, op den vooravond harer bruiloft, hare rijke moeder weer.

Eene zonderlinge gebeurtenis zooals men er enkel meent in romans aan te treffen, is dezer dagen in het dorp Montemezzo (Italië) voorgevallen. Ziehier hoe een Itali- aansch dagblad deze verhaalt:

Op 24 Februari 1891, wendde eene zekere Josephine Cassola zich tot het weezenhuis van Verone, en vroeg er een meisje dat zij zou kunnen als haar kind opnemen.

Deze vrouw was de echtgenote van eenen nederigen landbouwer, Meneguzzo genaamd; zij had vier zonen, en haar eenig dochttertje gestorven zijnde wilde zij het door een aange- nomene dochttertje vervangen.

Het bestuur van het hospicie vertrouwde haar een lief kindje, op 15 Januari van hetzelfde jaar geboren; men had het den naam gegeven van Maria Aoli en de rijk gegarnierde luiermant waarmee het voor- zien was, deed veronderstellen dat het tot den gegoeden stand behoorde.

Maria Aoli groeide op in het huis der Meneguzzo's, met hare vier oudere aange- nomene broeders, en nog twaalf andere zoons die het huisgezin kwamen vergroeten. Zij werd natuurlijk vertroeteld, als eenig meisje in die familie van zeventien kinderen. Zij hielp op 't land werken en deelde het eenvoudig leven van hare aangenomene ouders.

Als ze twintig jaar bereikt had werd ze ten huwelijk gevraagd door Jan Cossa, vier- en-twintig jaar oud, en zoon van eenen hotelhouder uit het dorp. Na een jaar ver- loving werd het huwelijk op den 10 Febru- ari laatsleden gesteld.

Een maand of twee vóór haar huwelijk, daar de verloofde zich geboorte-nuttrekels moest bezorgen, vroeg de eerlijke aange- nomene moeder aan Maria Aoli:

« Wilt gij dat wij trachten uwe ware moeder weder te vinden? »

— Ho! gij zoudt er toch niet toe geraken; ik zou het niet doen, moeder.

Niettemin gelastte vrouw Meneguzzo de gemeenteoverheid van haar dorp inlichtingen te vragen aan het stadsbestuur en het wee- zenhuis van Verone.

De geboorte-nuttrekels kwamen toe maar zij meldten niets over de moeder van het meisje.

Moeder Meneguzzo had bijna alle hoop verloren op een goede uitkomst, als het haar inviel zich tot den pastoor Don Angelo De Pieri te richten opdat hij nogmaals naar 't hospicie zou schrijven en aandringen op nieuwe opzoekingen.

Den 19 Januari antwoordde het hospicie van Verone aan den pastoor dat men een nieuw enkwest zou beginnen en den uit- slag ervan zonder uitstel mededeelen.

De dagen vlogen voorbij en men was op den vooravond der bruiloft.

Den Donderdag, 8 Februari, bevond de familie Meneguzzo zich in de keuken, bezig met het voorbereiden der bruiloft, toen zij eenen heer den heuvel zagen opklimmen, die op den weg in de vallei uit een schoon rijtuig gestegen was.

Hij gaat bij Meneguzzo binnen en vroeg naar het hoofd des huizes; Maria Aoli bood hem eenen stoel aan in de keuken; hij scheen ontroerd en zenuwachtig en vroeg een glas water, maar kon er niet toe komen te spreken.

Eindelijk riep hij vader Meneguzzo bui- ter en zei:

— Gij zijt dus wel Meneguzzo, Joannes- Baptist, en gij hebt in uw huis eene vondeling met name Maria Aoli, den 15 Januari 1891 te Verona geboren, wier moeder gij voor het oogenblik opzoekt?

— Ja.

— Waar is dat meisje?

— Kom hier, Maria! riep vader Mene- guzzo.

— Hier ben ik, antwoordde zonder achter- denken het schoone meisje, dat verre was van te peinen wat haar ging voorvallen.

— Is het waar, Maria dat gij uwe moe- der wilt kennen?

— Ja, antwoordde zij al blozende en met bevende stem.

— Zoudt gij ze waarlijk heel lief hebben moest gij ze weervinden.

— O ja!

— En gij zoudt in haar huis gaan? Gij zoudt niet trouwen?

— Dat niet, zegde ze, mijn huwelijk moet zonder uitstel plaats hebben.

— Goed, goed, ik versta! 't Is nu te laat... Hewel, zegde de onbekende, ik wil u toch uw moeder laten zien.

Men kan zich gemakkelijk de verwon- dering voorstellen van degenen die dit too- neel bij woonden.

Ik ben uw vader niet, vervolgde de heer: ik ben slechts den echtgenoot van uwe moeder. Uw vader was een rijke han- delaar die met uw moeder verloofd was, maar die in Amerika overleed na van zijn paard gevallen te zijn, en voor dat het huwelijk kon plaats hebben, drie maanden voor uwe geboorte. Men plaatste u in het weezenhuis te Verona en men dacht dat gij gestorven waart. Gedurende deze laatste maanden werd uwe moeder vervolgd door de gedachte dat zij u ging verwedvinden. Inderdaad, wij werden welhaast ingelicht over de opzoekingen door het gesticht van Verona gedaan... Wij hebben geen kind: indien gij wilt zal mijn huis het uwe zijn!...

Gansch het dorp was weldra ingelicht over de wondere avontuur van Maria Aoli; en of er over gesproken wierd!

De heer had niet gelogen. Hij heet Joannes Petrali en is 39 jaar oud, 't is een rijke eigenaar der stad Cremona, waar hij eene likeurfabriek bezit, alsook te Chiasso. Zijne vrouw is 45 jaar oud, geboortig uit Verona, waar ze nog hare ouders heeft.

Denzelfde avond leidde M. Petrali Maria Aoli en haar aangenomen vader naar Cre- mona in zijn prachtige woning.

Daar had de aandoenlijke ontmoeting tus- schen moeder en dochter plaats.

Den vrijdag 9 Februari vergezelden de Petrali's het jonge meisje en vader Mene- guzzo naar hun dorp, en 's anderdaags waren zij bij het huwelijk tegenwoordig.

M. Petrali, de tweede aangenomen vader van Maria Aoli, hield er aan haar getuige te zijn.

Sterfgeval.

Te Drongen, in het Noviciaat der EE. PP. Jesuïeten, is overleden Eerw. Pater Louis van Caloen, priester van het Gezelschap Jesu, broeder van wijlen baron van Caloen de Gourcy, in leven senator, oom van Mevrouw de Barones Alexander Gillès de Pélicy.

Eerw. Pater van Caloen was geboren te Brugge den 25 Augusti 1817, hij was dus 95 jaren, en deed zijne studiën in het Klein Seminarie van Rousselare en in de Hoogeschool van Leuven waarna hij in het gezelschap Jesus trad.

't Was een heilige kloosterling, die iedereen stichtte door zijn iever voor de zielen. Zijne werkzaamheid was grensloos. Hij, die noch- thans tot den oudsten edeldom behoorde, hield zich met voorliefde bezig met het volk op een tijdstip dat de heerschende gedachten geenszins al dezen kant gericht waren. Pater van Caloen was, over 58 jaar, in België den stichter der sociteit van den H. Franciscus Xaverius die zich welhaast over gansch België verspreide en een leger uitmaakte, indruk- wekkend door het getal en stichtend door de getrouwigheid waarmee de alom ver- spreide afdelingen van het Xaverius Genoot- schap wrochten om de oude christene zeden en deugden onder het volk te bewaren en te versterken. Gedurende meer dan 50 jaar besteedde Pater van Caloen al wat hij had: krachten, werkzaamheid, middelen aan het bestuur en de verspreiding van deze inrichting een midden van ware christene broederliefde, waar oprechte verbroedering heerscht.

Eerw. Pater van Caloen kwam meermaals naar Iseghem, bijzonderlijk toen het genoot- schap der Xaverianen alhier in 1872 inge- richt werd, en den 26 Juni 1898 bij de plechtige inhuldiging van het nieuw Gildenhuis.

Tot over weinige jaren verbleef Pater van Caloen te Brussel, waar hij aan de Franciscus- mannen een prachtig lokaal in het volks- kwartier der Vlaamsche Poort verschaft, gelijk hij te Brugge, op den grond door zijne familie geschonken, den Eekhoutte bouwde.

Eerw. Pater van Caloen was uiterst populair bij de Brusselsche volksklas, waarbij hij er zoovele telde die hij met raad en daad bijgestaan en geholpen had. Pater van Caloen zei niet: gaat tot het volk; hij deed het; uit liefde voor het volk. Men aanzag hem in alle standen, maar voor al onder het volk als « een heilige ». Zijn biechtstoel werd be- stormd, en Paterke van Caloen zooals men hem noemde naar aanleiding zijner kleine gestalte, sprak en prak met het vuur en den gloed van eenen oprechten volksapostel in beide landstalen maar met voorliefde in het vlaamsch.

Benevens al deze werkzaamheden was Pater van Caloen nog aalmoezenier van Kloosters; hij was reeds meer dan 90 jaren oud, toen hij er nog de geestelijke onderrichtingen gaf.

Hij is nu zachtjes in den Heer ontslapen met den lach op de lippen, met vreugde de uur der dood begroetend, hopen in de verwezenlijking van het woord van den Zaligmaker die zegde dat hij duizendvoudig zou vergoeden een glas water in zijnen naam gegeven. En pater Louis van Caloen had meer dan een glas water gegeven; alles had hij over 70 jaar, in dit huis waar hij nu ontsiep, opgeofferd aan God en Volk: rang en fortuin, leven en genot. Hij die tot den hoogsten stand behoorde had willen leven in vrijwillige armoede en in de volldigste gehoorzaamheid aan den strengen klooster- regel, de moeilijkste zendingen en werken op hem nemende, tot in den hoogsten ouder- dom, dat alles om zijnen Hemel te verdienen. Schoon, treffend, edel en veredelend voorbeeld van hetgeen waartoe de godsdienst — en de godsdienst alleen — bekwaam maakt.

VERVALSCHING DER BITTERPEEËN

Door den voortdurenden opslag der grondstoffen zijn er de twee laatste jaren verschillende fabrikanen in peëen gestraft geworden voor vervalsching.

1500000000

pakken onvervalschte peëen worden jaarlijks door de gebroeders

DE BEUKELAAR

verkocht. Men vraagt vertegenwoordigers.

De Elixir Vincent is eene remedie uit plantensappen vervaardigd; zijne werking op het lichaamsgestel is enkel voldoende en brengt in weinig tijd de genezing mede van flercijn en rhumatism Prijs 3fr. de flesch in alle apotheken

Cornelis zette 't op een loopken.
Raad, vrienden, eens waarheen?...
Er eenen pakken van 't wit stoopken
Want beter is er geen!...
Vieux-systeme, merk 't wit stoopken
Jacques Neefs, Antwerpen.

— **M^r & Mme Maurice Meier**, bijzondere heel- en tandmeesters, op den hoek der Moscroenstraat, 2, huis met koetspoort bij het gevang, te Kortrijk, kan men raadplegen van 9 ure tot 's middags, en van 2 tot 5 ure uitgenomen op Zon- en Feestdagen.

Markt van Iseghem	20 Juli	13 Juli
Boter per kilo fr.	3,20 à 3,30	3,00 à 3,10
Eieren per 26	2,20 à 2,30	2,00 à 2,20

STADNIEUWS.

Eene botsing in de statie.

Dijnsdagavond is een koopwaren trein die op een zijspoor getrokken was, in botsing gekomen met 2 ijdele wagons. De machien is beschadigd, niemand is er gekwetst, de wagons alleen zijn in splenters.

Dijnsdag is er een ongeluk gebeurd aan den tram van de Boschmolens. Henri Raes paardengeleider bij Mr Constant Van de Moortel te Iseghem, kwam met zijn paarden gereden langs de kalsijde van Winkel St-Elou; Hij reed dicht langs de riggels en wierd gevat tusschen zijn kamion en den tram. Hij wierd erg gekwetst Dr Gits was spoedig ter plaats en heeft hem verzorgd, Raes is per rijtuig naar zijne woning terug gevoerd geweest.

M. Edmond Doussélare graveur in stad heeft de vijfverheidsdecoratie van 2e klas bekomen voor 25 jaren dienst in de boek- en steendrukkerij van J. Dooms, opvolger J. Debusschere-Bonte.

Burgerstand van Iseghem

GEBOORTEN:

235. Jules Gryspeer, dv. Aloise en Marie Amerlinck, Trienhoek. — 236. Hendrick Slambrouck, zv. Hector en Maria Verthé, Krekelstr. — 237. Georges Depreitere, zv. Achille en Emma Vroman, Winkelhoek. — 238. Alberic Lecluyse, zv. Alberic en Elisa Samys, Slabbaardstr. — 239. Emilie Normon dv. Joseph en Emma Werbrouck, Meenenstr. — 240. Michel Dewulf, zv. Henri en Marie Verkarre, Kotje. — 241. Michel Oosthuys, zv. Emile en Marie Cornillie, Slabbaardstr. — 242. Georges Tandt, zv. Petrus en Maria Werbrouck, Mandelstr. — 243. Rachel Degezelle, dv. Achille en Celina Vyncke, Rousselaestre.

STERFGEVALLEN:

145. Blanche D'eere, 4 m. dv. Juliaan en Itonia Loncke, Ommegangstr. — 146. Leonard Termote, landbouwer 63 j. echt. Maria Raes, Abeele. — 147. Remi Maes, kloefkapper 27 j. zv. Adolphe en Mathilde Vyncke, Winkelhoek.

HUWELIJKEN:

38. Basile Struyve, wagenmaker 29 j. en Irma Geldhof landbouwster 26 j.

SCHEEPVAART VAN ISEGHEM

Eveline en Ca Ira beide met lijnzaad voor Alf. Dassonville Lendeledede. — *Wachten en Hopen* met Rhyzand en L'arche de Noël met kolen, beide voor de W^e Alidor Vandewalle. — *St Antoine* met steen voor Gustaf Beernaert. — *De Jonge Adolf* met kolen voor Fr. Décaigny Emelghem. — *Frères et Seurs* met hout voor de gebr. Verstraete. — *Willy et Walter* met hout voor de Gebr. Vanhaverbeke. — *Elk zijn gedacht* met kolen voor de W^e Conrad Verstraete.

Maria's Leven.

Toekomenden Zondag, 28 Juli, vierde vertooning van het groot mysteriespel *Maria's Leven*.

Er zijn nog kaarten te bekomen aan 5, 3 en 2 frank.

De laatste vertooningen gesneden op O.L.V. Hemelvaart, 15 Augustus, en Maandag 2 September. — Plaatsen aan 5, 3, 2 en 1,50 fr. op voorhand te vragen bij M. Alf. Bertrand, Dekenstraat, 20, Halle (bij Brussel).

— **2de Franciscaansche Bedevaart** naar O. L. V. van Lourdes, van 5 tot 13 Oegst. Na 25 Juli worden de prijzen van 5 fr. verhoogd ten voordeele der zendingen van Congo. — Inlichtingen en prospectus aan te vragen bij E. P. CONSTANTINUS, Capucien, Iseghem.

Bedevaart naar O. L. Vrouw van Lourdes. — Van 27 Oogst tot den 4 September. — Een trein zal op 26 Oogst vertrekken met een dag ophoud te Parijs-Montmartre. — Fransche sermoenen door EE. PP. De Harveng, Godschalck. Vlaamsche sermoenen door E. P. De Groote. — Nadere inlichtingen te verkrijgen bij *E. H. Parot La Louvière*.

EEN BARYTON KON DOOR ASTHMA NIET SPELEN

Genas door de Abdijsiroop

De heer Emile Marlière, wonende te Harschies in Henegouwen, heeft ons den volgende brief geschreven:

Ik ben altijd goed gezond geweest tot voor drie jaar geleden, toen ik door asthma en bronchiet werd aangast. Ik betrapte eene valding, die eerst in bronchiet overging en daarna in asthma. Mijn ziekte verergerde van dag tot dag. Ik werd zoo kortademig, dat ik moest ophouden werkend lid te zijn van de Harmonie van Harchies, waar ik de baryton speelde. Vele nachten kon ik niet slapen en niet rusten door hevige hoestbuien, stekingen in de zijden en benauwdheden op de borst, hoofdpijn, rillingen en koude voeten. Ik heb een massa medicijnen gebruikt, zonder eenig gevolg integendeel, ik werd met den dag benauwder en akeliger, terwijl ik hoe langer hoe meer verzwakte en mij de eetlust geheel ontbrak. Een mijner vrienden, die door de Abdijsiroop geheel genezen was, beval mij de Abdijsiroop aan welke ik kocht in de apotheek Gosselin te Mons. Na het gebruik van de eerste flesch Abdijsiroop voelde ik mij reeds wat beter. De hoest werd lossen, ik flinnde gemakkelijker, waardoor de benauwdheden veel verminderden. Naarmate ik het gebruik met de Abdijsiroop voortzette, gevoelde ik mij beter en mijn krachten keerden terug. Ten slotte verdweenen de hoestbuien en benauwdheden hoelemaal en keerde mijne gezondheid terug. Nu werk ik weder als vroeger en ben heel en gansch genezen en wat zeker mag gelden als bewijs van mijne volkomen genezing, is, dat ik weer in mijn lidmaatschap als baryton der Harmonie hersteld werd.

De Abdijsiroop Klooster Sancta Paulo, geneest onvoorwaardelijk asthma, klijm- en kinkhoest, verouderde en verwaarloosde valding, den hevigsten hest, pleuris, influenza, bronchiet en alle borst- en longaandoeningen. — Voorkomt de Tereng.

Prijs per flacon van 230 gram fr. 2,25, per flacon van 550 gram fr. 4 — en per flacon van 1000 gram fr. 7. — Hoe grooter flacon, hoe voordeliger. Eischt rooden band met hadditekening van den Generaal-Agent L. I. AKKER Rotterdam. Hoofd-Depot voor België O. DE BEUL, lange Nieuwstraat 67, Antwerpen. Verkrijgbaar bij J. Verhamme apotheeker, Iseghem.

En in alle goede apotheken.

Fabriek en Verwerij van echt BLAUWLIJNWAAD van SART- MOULIN

W. O. DEMANET-PIERET

Opvolger van J. J. Pieret-Goodman te SART-MOULIN (BRAINE-L'ALLEUD)

Om alle namen den isiederstuk laat voorzien staande merk, volgens

BLEU DE SART MOULIN

PIERET GOODMAN

Eenig Huis voor het verwen van het lijnwaad zuiver tinnen in BLAUW van SART-MOULIN

Besamd onveranderlijk

Magazijn van blauw Lijnwaad voor kleien, Voorschoten, Roigordijnen, allerhande kleedingstukken. — Lint en Garen. VRAAGT PRIJZEN EN STALEN

BIJ UITSHEIDING VAN HANDEL.

Venditie op Zaterdag 27 Juli 1912, om 8 ure 's morgens, ten verzoeken van M. HERMES DALLE, te Iseghem, Gentstraat, van:

Nieuwe winkelgoederen, beddegoed, storsgoed, katoen, voeringe, sargien, roks, doopkleedjes, manshemden, baaien, kousen, kols, manchetten, postkaarten, pijpen, cigaretten. 2 toogen, winkelbanken en kassen, koffijmolens, schaal en gewichten, koffijservice, 2 stoelen, stoelen, kaders, étagères, kinkets, enz.

Studie van den

Notaris VANDE MOORTELE te Iseghem

OPENBARE VERKOOPING van eene

welgelegene Hofstede

met MEERSCH en ZAAILANDEN

te INGELMUNSTER, zwarten hoek langs de straat van den Krekel naar den Lentakker.

Koop 1: Een HOFSTEDEN, samengesteld uit woonhuis, schuur, stallen en omtrent 1 hectare 94 aren 22 centiaren medegaande zaailand, boomgaard, hovenierhof en meersch, gekasteerd sekie P. n° 1284a, 1284b, 1284c, 1287c, 1287d en 1288a. Boom- en haagprijs: 250 fr. Ingesteld 7.200 fr.

Koop 2: Eene partij ZAAILAND groot 92 aren 70 centiaren, gekasteerd sekie B. n° 1283. Boomprijs: 25 fr. Ingesteld 3.500 fr.

Koopen 3 en 4: Eene partij ZAAILAND groot voor het geheele 1 hectare 10 aren 12 centiaren, gekasteerd sekie B. n° 1083. Ingesteld 4.500 fr.

Koopen 5 en 6: Eene partij ZAAILAND groot voor het geheele 64 aren 48 centiaren, gekasteerd sekie B. n° 1198. Ingesteld voor 2200 fr.

Samen: 4 hectaren 61 aren 52 centiaren, gebruikt door Ivo Verschoore, mits 650 fr. 's jaars boven de lasten tot 24 December 1915.

Recht van samenvoeging.

OVERSLAG: Vrijdag 2 Oogst 1912, om 4 ure stipt 's namiddags in 't Vrederecht te Iseghem. Met tusschenkomst van de Notarissen EVERAERT te Brussel, en LAMAL te Schaerbeek.

ZONDAG 28 Juli 1912.

PRIJSKAMP met de JASKAART

In Café Universel, bij Ad. Binquet

75 fr. Vooruit verdeeld als volgt:

20, 15, 10, 10, 8, 6, 4, 2,

Studie van de Notarissen

VANDE MOORTELE te Iseghem

en SNOECK te Thielt.

OPENBARE VERKOOPING van zeer goede

ZAAILANDEN

te INGELMUNSTER

dichte den Grintweg der Gentsche straat.

Koop 1: Eene partij zaailand groot 40 aren, gekasteerd sekie C en n° 642d. Ingesteld 1550 fr.

Koop 2: Een partij land, meersch en bosch, groot 68 aren 60 cent. gekasteerd sekie C en n° 642d en 631c. Ingesteld 2000 fr.

Boomprijs 40 fr.

Koop 3: Eene partij land en bosch, groot 62 aren 60 cent. gekasteerd sekie C en n° 642d en 631c. Boomprijs 10 frank. Ingesteld 1700 fr.

Koop 4: Eene partij zaailand groot 58 aren 60 cent. gekasteerd sekie C en n° 642d. Ingesteld 2300 fr.

Koop 5: Eene partij zaailand groot 40 aren gekasteerd sekie C en n° 642d. Ingesteld 1550 fr.

Verpacht aan *M. Remi Callens*, landbouwer te Ingelmunster aan 350 frank 's jaars, boven de lasten tot Meiavond 1913.

OVERSLAG: Donderdag 25 Juli 1912, om 2 uren 's namiddags in het OUD GEMEENTEHUIS te Ingelmunster, bij *M. Verstraete*.

Studie van de Notarissen

Hubert VAN DE MOORTELE te Iseghem

en Charles IDE te Kortrijk.

OPENBARE VERKOOPING van een geriefelijk

WOONHUIS

te ISEGHEM, Meenenstraat en Slabbaardstraat, met HOF groot 5 aren, en 2 koopen BOUWGROND. 1^e Koop groot 1 a. 21 c., 2^e Koop groot 1 a. en 29 c. gebruikt onvergeld door den verkoper, *M. L. Van Gheluwe* tot 30 september 1912.

Recht van samenvoeging.

Een half ten honderd instelpenning.

ZITTINGEN:

INSTEL: Woensdag 31 Juli 1912,

OVERSLAG: Woensdag 14 Oogst 1912 telkens om 3 ure 's namiddags, t r herberg « *In 't Park* » bewoond door H. Jules Cas-teleyn, Koornmarkt, Iseghem

Kantoor van den

Notaris DUPONT te Ardoye

Instel Donderdag 1 Oogst 1912, om 1 1/2 ure nanoen, te Ardoye, in HET VREDERECHT, van:

I. Gemeente ARDOYE

Wijken Doelstok en Bergmolen

Een HOFSTEDEN, 3 TWEEWONSTEN en 8 hectaren 34 aren 43 centiaren medegaande en afzonderlijk gebruikte beste ZAAILANDEN, boomgaarden en meerschen, gebruikt door Adolf Biesbrouck en Constant Wyffel, samen mits 1115 fr. 's jaars.

II. Gemeente CACHTEM, Leegenhoek.

Eene HOFSTEDE groot 6 hectaren 90 aren 74 centiaren ook zeer goede ZAAILANDEN, boomgaarden en meerschen, gebruikt door Adolf Biesbrouck en Constant Wyffel, samen mits 1115 fr. 's jaars.

STUDIE VAN

Mr Vander Beke

Notaris te Brugge.

Donderdag 1 Oogst 1912, om 2 uren (om juist ten 3 uren te beginnen) in het hotel « *L'Avenir* », statieplaats te Thielt

INSTEL

Stad Iseghem.

Eene HERBERG. « *Café des Trois Suisses* » groote Markt, n° 22.

Gebruikt door w^e JULES MULIER, voor 3, 6 of 9 jaren, wederzijdsche optie, ingegaan 1 Januari 1909, aan 450 fr. 's jaars.

1/2 % gewin van Instelpenning.

ERNEST DE BRABANDERE

31, GENTSTRAAT, 31, ISEGHEM

Vertegenwoordiging en dépot voor Iseghem en omliggende der vermaarde lkeurstokerij

« De Toekomst » KORTRIJK

R. GRYPONPREZ-SOETE

9, Doornijksche wijk, 9

Vertegenwoordiger van het huis **J. SORIN & Cie**, van Cognac

Alle slach van fijne lkeuren. Specialiteiten: Nectar Royal — Elixir de Chartres — Curaçao, Triple-sec. — Hoogste onderscheidingen in alle tentoonstellingen en wedstrijden. 20-2-13.

Superphosphate KUHLMANN

SÉCHÉ AU FOUR

LE PLUS PULVÉRULENT

Plomb de garantie

Dosages garantis

Exigez la Marque

CHEZ TOUS

les Négociants en Engrais

GEDROOGD IN OVEN

HET VLUGSTE

Waarborg lood

Gehalte gewaarborgd

Eischt het merk

BY ALLE

vettenkooplieden

APOTHEEK DE BIEKORF

Hier is

5 FRANK

Brengt mij 't is gelijk welken persoon, met de hevigste tand-pijn Als ik hem, op den minuut, met een fleschje

TANDPIJNDOODER

van 1 frank, niet genees, krijgt gij 5 frank.

36. Dijkstraat, 36 — ANTWERPEN

Ook te verkrijgen bij

Apotheker Rodenbach Iseghem.

EENIG

schoon is een zacht en rein gezicht, een blozend, jeugdig, frisch *uiterlijk* een blanke zachte *huid*, en een verblindend schoon *teint*. Dit alles bewerkt de echter **DADA ZEEP** van Bergman & Co, Brussel aan, 75 c. 't stuk.

De Crème Dada geneest de bersten en maakt het vel wit in *eenen nacht*.

Depôt: Apotheek A. RODENBACH en M. VANDENDRIESSE Coiffeur.

Maison Grymonprez-Soete Courtrai. — Vins fins de toute provenance, champagne de grandes marques. — Bières de Luxe — Stout et Pâle-ale. — Demandez les prix-courants. 20-2-13.

CACHETTES GAUTHIER

GERED!

KOSTBARE ONTDEKKING

Goedgekeurd door de

Maatschappij van Gezondheidsleer van België

(Zitting van 24 Juli 1907).

Migraine, hoofd- en tandpijn, nevralgies plots genezen door een *cachet Gauthier*, 1 en 2 frank de doos van 6 en 13 cachetten. Het is het **ideaal, wonderlijk, radikaal** middel. Depot in alle goede apotheken.

Neemt niets anders!

Laat u niet omklappen!

Indien uw apotheeker er geen bezit en u iets anders aanraadt schrijft dan aan het Algemeen depot: **Centraal Apotheek Jos. Gauthier** Mechelen, Telefoon 96.

Ook te verkrijgen Apotheek RODENBACH Iseghem.

Landbouwers. — Wilt gij goed en ter trouw zaaigranen hebben, wendt u tot het welgekend huis **JULES MADDENS-LAGAE**, Ingelmunster. — Men vraagt ernstige agenten tegen goeden loon. 12-8-12.

Dagelijkschen Voerdienst tusschen Iseghem, Lendeledede, Meenen, Reckem, Tuquet en Moscroen.

Het publiek wordt bekend de W^e Deurwaerder en Zoon, voermans te Lendeledede eenen dagelijkschen vervoerdienst ingericht is tusschen Iseghem en bovengemelde plaatselijkheden. De standplaatsen zijn de volgende, Iseghem « Groote Hert » bij Aug. Verstraete. Moscroen « Café Noir » op de markt. 12-8-12.

